

Sigsgaard: Jeg kan i det store og hele hen-vise til de bemærkninger, jeg gjorde under den foregående sag på dagsordenen.

Der er dog grund til endnu en gang at understrege, at der skal penge til kommunerne, hvis lovforslaget her skal få virkelig betydning, og det er der vel desværre ikke alt for megen udsigt til, at der kommer. For det første vil frigørelsesafgiften ikke give særlig mange penge de første år, for det andet er boligfonden skåret så langt ned, at den langtfra giver kommunerne tilstrækkelig økonomisk støtte til deres jordpolitik, og endelig for det tredje rumler regeringen og ikke mindst Nationalbanken jo slemt med trusler om at begrænse kommunernes lånemuligheder i en tid, hvor behovet for lån er særdeles stort.

Hr. Kaj Andresen talte om, hvad kommunerne skal gøre med den jord, de erhverver, og nævnte, at jorden enten kunne sælges med tilbagefaldspligt subsidiært tilbagekøbsret for kommunerne eller lejes ud. Den sidste løsning, udlejning af jorden, er efter min opfattelse udmærket, og for nogle år siden begyndte visse kommuner at leje jord ud på denne måde, men det blev standset eller i hvert fald delvis standset, så vidt jeg erindrer af den regering, hvor hr. Kaj Andresen var minister, fordi man først skulle undersøge, om udleje var juridisk forsvarlig. Til den ende nedsatte man et såkaldt hurtigt arbejdende udvalg af embedsmænd. Jeg skal ikke kunne sige helt nøjagtigt hvornår, men det er i hvert fald nogle år siden. Der gik ret lang tid, udvalget blev stadig væk ikke færdigt, der blev rykket for et resultat, bl. a. har jeg rykket nogle gange også her i tinget. I mellemtiden var kommunerne forhindret i at leje ud; de måtte sælge ret store arealer, som de måske ellers ville have lejet ud, og så vidt jeg ved, er det sådan stadig væk. Men jeg kan jo være forkert underrettet, og da nu hr. Kaj Andresen nævner spørgsmålet om udleje af jord, vil jeg bede ministeren oplyse, om det udvalg, jeg har nævnt her, har færdiggjort sit arbejde, og hvad resultatet er blevet.

Hvad angår arealgrænsen på de 6.000 m², er jeg enig med hr. Kaj Andresen om, at den er for høj, og jeg vil gerne spørge ministeren, hvad begrundelsen er for, at den ikke i stedet for kunne være på de 3.000 m², som tilfældet altså er i Sverige.

Herudover skal jeg kun fremhæve to ting i regeringsforslaget. Det forekommer mig at være en fejl, at det er indenrigsministeren og ikke boligministeren, som jo er planlægningsminister, der skal vurdere, om det er hensigtsmæssigt at inddrage jord til byformål. Dernæst indeholder forslaget om tilbudspligt i § 3 en efter min opfattelse sær bestemmelse om ubillighed. Jeg synes, at denne bestemmelse ser ud til at kunne åbne muligheder for korrupsion, hvis det nu skal gå rigtig galt, og derfor vil jeg gerne bede om en lidt nærmere begrundelse for, at denne bestemmelse er indeholdt i lovforslaget, og spørge, om man eventuelt kunne overveje at fjerne den.

Den fg. indenrigsminister (Thestrup): Jeg vil gerne takke ordførerne for den velvillige behandling, de har givet lovforslaget.

Der er stillet nogle spørgsmål, som jeg skal forsøge at besvare. Hr. Kaj Andresen spurgte, om det er sådan, at nok så lille en del er tilbudspligtig, hvis en ejendoms samlede størrelse er 6.000 m². Det er ikke således. Hvis der udstykkes et areal under 6.000 m², finder reglerne om tilbudspligt ikke anvendelse; det skal være over 6.000 m², før de finder anvendelse.

Hr. Kaj Andresen nævnte, at der ikke var så stor forskel på en lov om tilbudspligt og en lov om forkøbsret, og jeg vil naturligvis give hr. Kaj Andresen medhold i, at det i nogen grad drejer sig om administrationen af det. Men der er dog den afgørende forskel, at ved forkøbsret er det således, at den berettigede, når en ejendom er handlet, kan bryde ind i handelen og kræve sig ejendommen overdraget på de aftalte vilkår, mens efter tilbudspligten ejeren skal tilbyde ejendommen til den berettigede, altså til kommunen, forinden han kan sælge til anden side. Det er efter min opfattelse i alt fald en mildere form at ordne forholdet på.

Hr. Kaj Andresen nævnte spørgsmålet om ekspropriation til boligformål. Der er under behandlingen af de foregående lovforslag på dagsordenen givet en begrundelse fra regeringens side for, at vi ikke er gået med til en sådan ekspropriation, og der kan vel næppe under behandlingen af dette lovforslag blive tale om et ændringsforslag vedrørende ekspropriation. Hvis der skal fremsættes et forslag om ekspropriation til boligformål, så